

ת"פ 50337/11/19 - מדינת ישראל נגד אליהו מיכאלשוילי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 50337-11-19 מדינת ישראל נ' מיכאלשוילי

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה, שירלי דקל נוח
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אליהו מיכאלשוילי

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום שהוגש נגדו לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מטעמי "אכיפה בררנית".

כתב האישום

ביום 19.11.2019 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, המייחס לו עבירה לפי תקנה 42 לתקנות המכס, התשכ"ו-1965 (להלן: "תקנות המכס"), יחד עם תקנה 30 א', ג', ד ו-ו' לתקנות המכס וסעיף 30א לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "פקודת המכס").

בהתאם לנטען בעובדות כתב האישום, ביום 18.9.2018 הגיע הנאשם מחו"ל לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, כשהוא נושא עמו 400 פקטים של סיגריות, עליהם לא הצהיר כדין ולא שילם עליהם את המיסים המתחייבים בסך כולל של 83,845 ₪.

טענות הצדדים

לטענת הנאשם, במקרה דנא היה על המאשימה לפנות למסלול של כופר או קנס מנהלי בהתאם להוראות 231 לפקודת המכס. לשיטת הנאשם, הגשת כתב האישום בתיק שבכותרת מהווה אכיפה בררנית מצד המאשימה העומדת בניגוד לעקרונות הצדק וההגינות המשפטית, ומצדיקה את ביטולו על ידי בית המשפט.

בהקשר זה הפנה הנאשם ל"הוראות הוועדה לקביעת שיקולים מנחים בהטלת כופר בעבירות מס" וכן למספר החלטות של ועדת הכופר ברשות המיסים, וטען כי הנאשם עומד בקריטריונים שנקבעו וכי גם במקרים חמורים יותר מענייננו ניתנו החלטות כופר חלף הגשת כתב אישום.

המאשימה ביקשה לדחות את טענות הנאשם לביטול כתב האישום. ב"כ המאשימה ציינה כי העבירה נושא כתב האישום היא עבירה מנהלית, בהתאם להוראות סעיף 2 לתקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - חיקוקי מיסים), התשמ"ז-1987 (להלן: "**תקנות העבירות המנהליות**"), אשר לא ניתן להמירה בכופר כסף, מכוח הוראות סעיף 25 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985 (להלן: "**חוק העבירות המנהליות**"). נוכח האמור, טענה המאשימה כי הוראות הוועדה לקביעת שיקולים מנחים בהטלת כופר בעבירות מס והחלטות ועדת הכופר אליהן הפנה הנאשם בבקשתו אינן רלוונטיות לתיק זה.

אשר לאפשרות להשית על הנאשם קנס מנהלי חלף הגשת כתב האישום, טענה המאשימה כי לתובע מטעמה סמכות להורות על הגשת כתב אישום מטעמים שיירשמו, והפנתה לאמור בסעיף 15 לחוק העבירות המנהליות ולהוראות "מדיניות הגשת כתבי אישום בעבירות מכס לפי חוק העבירות המנהליות, תקנה 42 ביחד עם תקנות ג'30-ו' לתקנות המכס, התשכ"ו-1965" (להלן: "**מדיניות הגשת כתבי אישום בעבירות מכס**") שהותוותה מכוח סעיף זה. לדבריה, בשים לב לכמות הטובין הגדולה שהכניס הנאשם לישראל מבלי שהצהיר עליהם ושילם את המיסים הנדרשים כדון, החליטה המאשימה להורות על הגשת כתב אישום ולא להסתפק בהטלת קנס מנהלי.

המאשימה הוסיפה כי בקשת הנאשם להמרת כתב האישום בקנס מנהלי נדחתה על ידי פרקליטות המדינה בהחלטה מנומקת מיום 10.2.2022, נוכח היקף הטובין שלגביהם נעברה העבירה (400 פקטים של סיגריות) והעובדה כי הנאשם לא הציג נסיבות אישיות חריגות.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בכלל החומרים שהוגשו לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את בקשת הנאשם לביטול כתב האישום מחמת אכיפה בדרנית, ואנמק.

כאמור, במסגרת כתב האישום יוחסה לנאשם עבירה לפי תקנה 42 לתקנות המכס, יחד עם תקנה 30 א', ג', ד' ו-ו' לתקנות המכס וסעיף 30א לפקודת המכס, שהיא עבירה מנהלית, בהתאם לקבוע בסעיף 2 לתקנות העבירות המנהליות.

במצב דברים זה, אין מקום להידרש כלל לטענת הנאשם בדבר המרת כתב האישום בכופר כסף, לרבות להוראות הוועדה לקביעת שיקולים מנחים בהטלת כופר בעבירות מס ולהחלטות ועדת הכופר אליהן הפנה, שכן בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק העבירות המנהליות שכותרתו "סייג לכופר": "**עבירה שנקבעה כעבירה מנהלית, לא יחולו לגביה הוראות כל חיקוק בדבר כופר כסף**".

על דרך הכלל, מקום בו עסקינן בעבירה מנהלית, לא יוגש כתב אישום. עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות שכותרתו "סמכות תובע", רשאי תובע מטעם המאשימה שלא להסתפק בהשתתפות קנס מנהלי ולהורות על הגשת כתב אישום במקרים מסוימים ומטעמים שיירשמו, כל עוד לא נמסרה לנאשם הודעה על הטלת קנס מנהלי.

בשים לב להוראות סעיף זה, ביום 17.7.2018 התוותה המאשימה את מדיניות הגשת כתבי אישום בעבירות מכס, לפיה, בין היתר, על תובע מוסמך מטעם המאשימה לשקול הגשת כתבי אישום במקרים בהם הוכנסו ארצה סיגריות בהיקף של מעל 200 פקטים, ללא הצהרה ותשלום מס כדין.

במקרה דנא, בשים לב למדיניות הגשת כתבי אישום בעבירות מכס, ומשעה שבהתאם לכתב האישום נטען כי הנאשם הגיע ארצה עם 400 פקטים של סיגריות מבלי שהצהיר עליהם ושילם את המיסים הנדרשים לפי דין, נראה כי המאשימה הייתה רשאית להורות על הגשת כתב האישום נגדו ולא להפנותו למסלול של קנס מנהלי.

זאת ועוד, הנאשם לא הצביע ולו על מקרה בודד בהיקף דומה של הכנסת מאות פקטים של סיגריות לישראל, בו הסתפקה המאשימה בהטלת קנס מנהלי ולא הגישה כתב אישום, ומשכך כלל לא ברורה טענתו בדבר האכיפה הבררנית.

למעלה מן הצורך, אציין כי נוכח סמכותו המקומית של בית משפט זה, נתקל מותב זה בכתבי אישום לא מעטים המוגשים על ידי המאשימה בגין עבירה זו בהיקפים דומים של מאות פקטים של סיגריות, וכי המקרה דנן אינו מקרה ייחודי או נדיר כטענת הנאשם.

לסיים

נוכח כל הנימוקים המפורטים לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.